

Forn de calç de la font del Pontet

Figaró-Montmany

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Nucli del Figaró. Gallicant
Emplaçament Situat en un marge prop la Font del Pontet, Pla de Gallicant, dins el terme del Figaró.

Coordenades:

Latitud: 41.72122
Longitud: 2.24964
UTM Est (X): 437586
UTM Nord (Y): 4619096

Classificació

Número de fitxa 08134-89
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX-XX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: En part enrunada
Protecció Inexistent
Número inventari IPEC:927
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Figaró-Montmany. Crta de Ribes n.34. Figaró-Montmany 08590.
Autoria de la fitxa Anna M. Gómez Bach
Data de registre de la fitxa: dl., 31/01/2005 - 00:00

Descripció

Es tracta d'una construcció excavada a la roca, de planta circular. La part frontal exterior, on es situa la boca, és de pedra lligada amb fang. La boca conserva un arc de mig punt de rajol disposat en forma de plec de llibre amb dues pilastres de pedra que ja subjecten (contraforts). A la part superior del forn encara es poden veure un parell de filades de pedra, sense relligar. Amida uns 5 m diàmetre per 4 m d'alçada. La boca medeix 1'80 m d'amplada. En un dels cantons del forn es veuen restes d'una antiga construcció, probablement un magatzem per llenya o un cobert.

Història

El forn de calç és una estructura parcialment construïda i que s'utilitza per a l'obtenció de la calç. Aquesta s'obté a partir de la roca calcària que és un dels materials geològic predominant, concretament les calcàries compactes i dolomites. Consisteix en una gran cavitat excavada parcialment al terreny natural. Està limitada lateralment per una paret engruixida de pedres posades una sobre l'altra i una al costat de l'altra, i per la part superior es cobreix amb una capa de pedres, llenya i terra, formant una cúpula. Té una obertura a la part inferior, destinada a alimentar el foc i una altra a la part superior per donar sortida al fum i per dipositar-hi les pedres calcàries. La reacció química que fa la calcària (carbonat càlcic) quan passa a ser calç viva (òxid de calci) es fa mitjançant la cocció. Aquesta calor la proporcionen els feixos de llenya cremats en somort diversos dies i que permeten arribar a una temperatura de 600 °C-1200 °C. Per aconseguir les temperatures d'uns 1.000 °C durant deu o dotze dies, necessaris per la transformació en calç de la pedra viva s'utilitzava molta llenya. Aquest procés, juntament amb l'obtenció de carbó, va ser una de les principals causes de l'explotació dels boscos de la zona. La calç viva posada en contacta amb aigua s'hidrata i desprèn calor convertint-se en calç morta o amarada. La calç viva es fa servir en la construcció com element d'unió del material constructiu, principalment pedra. La barreja de calç, sorra i grava s'anomena morter. Mentre que la calç morta es fa servir principalment per emblanquinar les cases. Aquestes estructures poden aparèixer isolades prop de camins i cursos d'aigua, relacionades a estructures de caire industrial o associades a un mas o una explotació agrícola on el seu ús és de caire particular. L'obtenció i explotació dels recursos naturals es documenta des d'època moderna fins a mitjan dels anys 50 del segle XX, i és factible pensar que aquest tipus d'estructura data d'un moment indeterminat d'època moderna, associat a unes obres de reforma d'una masia i la necessitat de calç, en general.

Bibliografia

AADD. 1998. Inventari del Patrimoni Etnològic del Montseny. OLIVER, J. 2000. Història de Figaró-Montmany. Vol. 1: Figaró abans de ser-ho, Ajuntament de Figaró-Montmany.

